

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmma, Sive Avrea Armilla Bartholomæi Fvmi Placentini,
ordinis Prædicatorum, ac hæreticæ prauitatis Inquisitoris**

Fumo, Bartolomeo

Antverpiae, 1570

Represaliae.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30427

simonia in datione, sicut in cessione, super præd. Beneficiū. §. 16. Renuntians liti super beneficio ecclesiastico, vel spirituali, aliquo temporali dato. simoniam committit: secundum Panorm. in capitul. cum pridem de pactis. Dicit tamen Innoc. & Hosti. in cap. non sine. de arb. quod valet compositio auctoritate superioris, & pro bono pacis, si detur aliquod temporale ei, de quo non est certum in iure, vel de iure sibi competenti, ut cedat liti, vel renuntiet iuri, si quod habet. Secus si fiat auctoritate tantum partium: quia simonia est, supra Beneficiū. §. 72. vsque 77.

4 S C I E N S se habere ius certū in aliquo beneficio ecclesiastico, habenti etiam annexā potestatem clauis, potest dare pecuniam alteri, ut desistat à lite, vel ut nō moueat super tali beneficio litem: secundū Pa. in d. c. cum pridem. Secus si non est certus, sed dubitat, nec excusat auctoritas Papæ: quia videtur data pecunia pro illa auctoritate spirituali. Facit d. c. ex parte. In alijs autem beneficijs bene excusaret auctoritas Papæ, cum talis simonia solum sit de iure positio: secundum glo. in d. cap. cum pridem posset tamen iudex pro bono pacis inter partes componere, ut habeas ius det aliquid non habenti secundum Pa. in c. super eo. de transacti. infra, simonia §. 25.

5 Q V I D de eo, qui renuntiat beneficio tenet, ut habeat pingue: supra, Beneficiū. §. 75. Episcopus, qui per simoniam intrauit, in mortis articulo: secundum Host. renuntiet in manu episcopi, si potest, aliter simplicis sacerdotis, sub conditione, si Papæ placuerit, vel ei ad quem pertinet collatio, & quam primum conualuerit, ad illum se transferat, eiq; obediat, nec moram faciat, nec fructus sibi appropriet, sed custodiat eos, tantum vite necessaria strictè sumens. c. pasce, d. 86. si vult diaboli laqueum vitare.

6 P A P A potest liberè resignare, præsertim si se insufficientem ad regimen vniuersalis ecclesiæ reperit. c. quoniā. lib. 6, eod. tit. quanquam pauci sepe-

riantur, qui hoc faciant.

7 E V M qui misit nuntius, ut renuntiet, potest penitere quandiu res est integra. c. licta eod. Secus si non est integra. ca. in causis de elect. Si verò nuntius fuerit ignorans de reuocatione, & renuntiauerit, tenebit cessio facta, antequam veniat ad eum reuocatio penitentis: ut in cle. cum illussio. eod. tit. Qui verò licentiam cedendi impetrauit, cogendus est reddere. ca. quidam. eod. ti. Concor. Host.

8 F I L I A renuntians hereditati paternæ, & promittens amplius nō petere, nihilominus legitimā, vel eius supplementū petere poterit, non obstante etiam iuramento, nisi expressè de ipsa dixerit. l. si quando. c. de. in offic. test. §. generaliter, & ita intellige Inno.

9 C I E R I C V S renuntiare non potest foro suo sine cōsensu episcopi, cui præiudicaret. c. significasti. de fo. com. neque illi priuilegio. c. si quis suadente. 17. q. 4. quāvis possit remittere actionem iniuriæ quod ad propriam personā. c. si quis iniuriam. 23. q. 4. Qualiter renuntiatio fieri debeat, Sil. ibi. q. 6.

10 A N exemptus possit exceptioni sue renuntiare, supra, Exceptio, §. 8. Renuntiatio sit illegitima, & ratione personæ, quæ renuntiare non potest, & ratione rei non renuntiabilis. Vide Tā. ver. renuntiatio. §. ult.

REPRESALIA.

Represalia sunt quoddam genus bell. ut cum datur potestas spoliato, ut sibi satisfaciatur contra gentem de ciuitate spoliatiū. Ad hoc autem quod sint licita, multa requiruntur.

Primò, quod ciuitas requiratur, ut emendet, vel satisfaciatur pro suis, qui tenentur, siue pro debito, siue pro rapina, siue pro iuria. Secundò, quod contlet de negligētia ciuiū, vel domini de iustitia administranda. Tertiò, iudex prius det sententiā super negligentia, & iustitiæ defectu, ita quod nullus dominus, vel ciuitas reperitur, qui faciant iustitiam, & qui concedant auctoritatem faciendi represalias. Quartò, quod non excedans damnum, vel debitum. Quintò, quod

K 2 non

non extendantur ad clericos, vel perso-
nas ecclesiasticas, aliter essent excom-
municati, supra, Excommunicatio. 32.
nec contra scolares, bedellos, & alios
pro studio euntes, vel necessaria defe-
rentes, ubi sunt privilegiati, nec contra
euntes ad nundinas, vel peregrinantes,
navigantes illuc ut vectorum delatos,
nec contra eos, qui in ius vocari non
possunt, de clericis peregr. per tot. c. de
nauf. l. i. nec ambasciatores. ff. de legi. l.
si nec contra officiales, qui expressè con-
tradixerunt tali iniustitiae, vel qui nec
consenserunt, nec contradixerunt,
quia velerant absentes, vel ignoran-
tes, vel non sunt vocati ad concilium,
nec contra mulieres, cap. de offi. dimi.
iudi. in auth. ibi. Sexto, quod repræ-
sentatio non fiat in personis, qui est ini-
quum, quod alius pro alio in persona
grauetur, etiam contraria stante con-
suetudine quia est contra leges. ca. de
act. & oblig. l. ob res alienum. Extra
hos casus non liceat repræsentatio, & tā
facientes, quam concedentes ultra
mortale prædam & damnum resti-
tuere tenentur. Nec repræsentatio pro
modico, & ita de facili debent conce-
di, neque quando ad superiorem ha-
beri potest recursus, aliter iniuste cen-
serentur.

RES CRIPTVM.

RES CRIPTVM, literę, privile-
gia, & gratiæ, quæ omnia secun-
da in rub. eod. tit. dicuntur rescripta,
possunt impetrari ab omnibus, nisi ab
hæreticis, & excommunicatis, nisi fa-
ciant mentionem de excommunica-
tione. c. 3. de refer. in 6. & c. ab excom-
municato. eo. tit. aliis quilibet potest
impetrare. l. vniuersis. c. de preci. im-
pet. offer. Quod hæreticus prohibea-
tur impetrare est. l. 2. Ca. de sum. trin.
& fid. cathol.

RES CRIPTVM impetratum tacita
veritate, aut suggesta falsitate, vel etiā
quocunque alio tacto, vel expresso,
quod si tacitum, vel expressum non
fuisse, Papa non ita de facili concessis-
set, est subreptitium. c. super literis. eo.
titu. vide ibi literalem casum hæc ex-
pressè narrantem.

HO S T. ponit 28. casus, quibus po-
test præsumi, q. si exprimerentur, non
impetraretur gratia, & sunt hi: vide,
licet, Lex privata, id est, privilegium,
quod altera pars contraria habet. c. ve-
niens. de rescrip. Secundus, si dispensa-
tio sit facta super hoc. c. ex tua. de fil.
presb. Tertius, si præcessit pactum re-
scriptum. c. ex multiplici. de deci. vel
secutum. c. quia ex eo. de pact. libro 6.
vel aliud prius rescriptum fuit impe-
tratum & ostensum. c. 2. & 3. eod. tit.
Quartus, si sententia fuit lata super
hoc, super quo impetratur rescriptum,
artic. cap. inter dilectos. de fid. instru.
Quintus, siue sit factum statutum su-
per hoc. cap. cum accessissent. Sextus,
gaza, nobilitas. c. sedes. eod. tit. Septi-
mus, appellatio sit super hoc facta, vel
ex parte sua, vel aduersarij. capitu. ho-
ne. de confir. Octavus, causa scilicet
excommunicationis, quæ si plures sunt,
omnes debent exprimi. capitu. ex par-
te. de offic. ord. Nonus, hominis me-
ta, id est, terminus appellationis. c. fa-
pe. de appel. Decimus, processus cau-
sa, qui debet exprimi. cap. inter mona-
stia. de re. iu. Undecimus, titulus be-
neficij, quem tacuit, licet esse minimū.
c. postulasti. eod. tit. Duodecimus,
series facti quam rescriptum debet con-
tinere. c. dilectus filius eo. tit. Tertius-
decimus, professio, an sit clericus, vel
laicus c. eum ordines. eo. tit. Quartus-
decimus, paupertas, an sit diues, vel
in dignitate constitutus. cap. ad aures.
eod. tit. Quintusdecimus, facti posses-
sio, & non de iure possidet alius. c. li-
teras. de concess. præbend. Sextusdeci-
mus, lis pendens. c. dilectus. ne lit. pen.
Decimusseptimus, gravamen: de quo
Host. in c. mandatū. eod. tit. Decimus
octavus, gratia, id est, si iam receptus
est in aliqua ecclesia in d. c. mandatū.
Decimus nonus, venditio rescripti sibi
concessi pro pensione, quam tenuit. cap.
ad audientiam. eod. tit. Vigessimus, pa-
ter qui ministravit in ecclesia, quam
filius impetrauit. c. 2. de fil. presb. Vi-
gesimus primus, exceptio posita in iu-
dicio. c. in nostra. de proc. Vigessimus-
secundus, ciuis, quia de ciuitate & dice-
cesi